

Nedsættelse af Kronen til en Kurs overfor Sterling paa $22\frac{1}{2}$, tvangsmæssig Nedsættelse af Indlaansrenten til 3 à $3\frac{1}{2}$ pCt., Dannelse af en Likviditetsfond paa indtil 200 Mill. Kr., Lettelse af Ejendomsskatterne til Amts- og Sognekommuner med et Beløb af 20 Mill. Kr., Overførelse af visse Udgifter fra Kommune til Stat, konjunkturbestemte Ejendomsskatter, Gennemførelse af Socialreformen, af Udstykningsloven for et Aar, af en Kødordning og af Vinterhjælpen samt af Indefrysningslove, Henstandslove og Akkordlove, Optagelse af et stort udenlandsk og indenlandsk Statslaan samt Gennemførelse af »en voldsom Ændring i Formuebeskatningen, en ny Værdistigningsafgift, to Kvartalers Ekstraskat paa faste Indtægter og Ændring af Kreditforeningernes Statutter og Konverteringsbestemmelser«. De paagældende Lovforslag vilde de Konservative gaa ind i en saglig Forhandling om ud fra Partiets Synspunkter. — Endelig gjorde Christmas Møller udførligt Rede for de Forhandlinger, der i den senere Tid var ført om Valutapolitikken, »Nøglen til hele denne Situation«, de Konservatives Opfattelse, at man »ikke skulde bruge Valutaen til at løse Krisen . . . og derfor skulde sætte al Magt ind paa, at det, man kalder Shilling-Kronen, blev Standpunktet paa det valutapolitiske Omraade«, og Regeringens Stilling ved den indgaaede Overenskomst, som han betegnede som værende i »flagrant Uoverensstemmelse med« Regeringens og Regeringspartiernes Holdning inden Valgene. Efter de Konservatives Mening havde det været meget naturligere at gennemføre en Ejendomsskattelettelse, som betød en varig Nedsættelse af de faste Ejendomsskatter, en ændret Handels- og Toldpolitik og Forholdsregler mod Dumping, og de fandt en Korntold kombineret med Svineproduktionsregulering rimelig og nødvendig. »Vi har ment, at Minimalpriser paa Flæsk, paa Smør, Mælk og maaske andre Produkter vilde kunne, uden at gaa nogens berettigede Interesser for nær, sammen med Ejendomsskatternes Nedsættelse give Landbruget omkring halvandet Hundrede Millioner Kroner«.

Aksel Larsen erklærede, at Arbejderklassen i Danmark ikke lod sig berøve »sit vigtigste, sit eneste Vaaben: sin Strejkeret«, og at Kommunisterne i Kampen mod Kapitalismen vilde sætte sig som den vigtigste Opgave at kæmpe for, »at Arbejderne bryder denne Lov, gør den illusorisk og tvinger sig Erstatning for de indirekte Nedsikringer.«

I sit Svar til Christmas Møller udtalte *Statsministeren*, at ingen havde nogen Anledning til at bestride, at der havde fundet Samtaler og egentlige Forhandlinger Sted, som havde ført til Forstaaelse mellem tre Partier om visse Foranstaltninger, men alle Enkeltheder i de Planer, som nu skulde